

Arrest

**Nr. 32 698 van 14 oktober 2009
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bakossi tribe te behoren en christen te zijn. U bent geboren in Kumba op 15 september 1972. U groeide ook in Ndom en verhuisde na uw studies in het secundaire onderwijs naar Yaoundé.

Sinds 1998 bent u in Yaoundé lid van de 'Southern Cameroons National Council' (hierna SCNC). Van bij uw toetreding deelde u pamfletten en andere literatuur uit en trachtte u anderen ervan te overtuigen om ook lid te worden [van SCNC]. In 2000 werd u verkozen tot secretaris van [SCNC] Tombel, maar deze functie nam u nooit op. In 2002 verloor uw vader Ngome Peter – die lid was van de regerende partij CPDM – zijn job als boekhouder van de CPDM en uw vader zei dat uw lidmaatschap van de SCNC hiervan de oorzaak was. Uw vader bedreigde u en zei dat hij u een lesje ging leren. U werd

angstig en op 1 april 2002 ging u naar het politiebureau Yaoundé I om bescherming te vragen en u legde de commissaris alles uit. Hij antwoordde u dat hij geen veiligheid kon bieden aan leden van de SCNC en dat hij u moest arresteren en opsluiten. U ging weg en ging naar een tweede politiebureau, waar u opnieuw uw probleem vertelde en opnieuw het antwoord kreeg dat men u geen veiligheid kon geven omdat jullie [SCNC] rebellen waren. Vervolgens ging u hulp vragen bij Nzobontane Andrew, een parlementair uit uw buurt van de CPDM. Hij antwoordde u dat SCNC een destabiliserende partij is en dat hij – als hij in de plaats van uw vader was – hetzelfde zou doen. Toen u thuis kwam [bij uw oom in Yaoundé], lag er een convocatie op u te wachten. U besloot niet op de convocatie in te gaan en ging elders in Yaoundé, bij de familie van uw vriend (B.T.E.), schuilen. Toen u op 20 mei 2002 met vrienden iets ging drinken in een bar, sprak u over de SCNC. Wat later werd u door de gendarmerie en de militairen gearresteerd, opgesloten en geslagen. Via een bevriende politieagent kon (B.T.E.) de commissaris-generaal omkopen en liet men u op 30 juli 2002 ontsnappen uit de cel. (B.T.E.) regelde documenten, zodat u uit Kameroen kon ontsnappen. Op 29 augustus 2002 gingen jullie naar Yaoundé en op 30 augustus 2002 reisde u met uw eigen paspoort mét visum van Kameroen over Frankrijk naar België, waar u nog diezelfde dag toekwam. In 2004 en 2006 diende u in België een aanvraag tot regularisatie in en op 14 april 2009 diende u - voor het eerst - een asielaanvraag in. Sinds eind 2008 had u weer contact met uw familie in Kameroen, namelijk uw broer (D.) – die u enkele documenten zond -, uw zus (R.) en uw broer (E.) die ondertussen in China woonde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door uw vader en door de Kameroense overheid omwille van uw lidmaatschap en activiteiten voor de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van- én uw betrokkenheid bij de SCNC niet aannemelijk kunt maken.

U verklaarde dat u sinds 1998 lid bent van de SCNC in Yaoundé en dat u van bij uw toetreding pamfletten en andere literatuur uitdeelde gehoor CGVS, p.4-5). U gaf verder aan dat u de door u voorgelegde (kopie van een) lidkaart van SCNC in 1998 verkreeg (gehoor CGVS, p.6), maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat de door u neergelegde lidkaart hoegenaamd niet overeenstemt met het specimen van de lidkaart van de SCNC die in werkelijkheid in 1998 werd uitgegeven. Het door u neergelegde document toont uw lidmaatschap van SCNC niet aan, maar ondermijnt integendeel de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder gaf u aan dat de SCNC in april 1993 ontstond en had u er geen idee van wat de naam van de eerste chairman van de SCNC was (gehoor CGVS, p.15). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat men pas na de ontbinding van de AAC II – welke van 29/4/1994 tot 2/5/1994 gehouden werd – de SCPC oprichtte en dat men het leidinggevende orgaan de SCNC werd genoemd. Toen u gevraagd werd om de structuur van de SCNC te tekenen, schetste u het organigram van de SCNC mét de namen bij de functies hoe ze vandaag de dag worden ingevuld (gehoor CGVS, p.5-6 en nota's kandidaat vluchteling). Toen u gevraagd werd om de prominente figuren [chairman, secretary, treasury] van de SCNC op nationaal niveau en op het niveau van de Southern Zone te geven op het moment dat u lid werd [1998] verklaarde u dat de prominente leden van 1998 nu nog steeds dezelfde plaats bekleden en dat dit de originele SCNC is (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat er tussen april 1997 en juli 1998 onenigheid bestond of Henry Fossung dan wel Esoka Ndoki Mukete chairman van de SCNC was en dat men in juli 1998 voor Esoka Ndoki Mukete koos als chairman van de SCNC. Uw verklaring dat Chief Ayamba Eta de chairman van SCNC was toen u toetrad [in 1998] (gehoor CGVS, p.7) en dat hij uw lidkaart van de SCNC tekende [in 1998] (gehoor CGVS, p.6-7) is dan ook pertinent onwaar. Toen u verder gevraagd werd welk niveau er onder er onder de ‘Zone’ ligt, gaf u aan dat dit ‘Secties’ en ‘Sub-secties’ zijn. U gaf aan dat dit was wat u begreep, tenzij er een specifiek woord voor zou bestaan (gehoor CGVS, p.6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat de SCNC op verschillende niveaus georganiseerd is en dat zich onder het niveau van de [Northern en Southern] ‘Zone’ de ‘Divisions’ of ‘Counties’ bevinden (en dus niet zoals u beweerde ‘Secties’) en dat zich daaronder Local

Government Areas (ook wel Subdivisions, Districts of Chapters genoemd) liggen (en dus niet zoals u beweerde 'Sub-secties') én dat zich daaronder nog de Branches of Precincts bevinden.

Verder verklaarde u dat u in 2000 werd verkozen tot secretaris van [SCNC] Tombel – de provincie waar u vandaan komt –, maar u kon geen enkel lid van de SCNC uit Tombel noemen – zelfs de 'chairman' niet – omdat het lang geleden was (gehoor CGVS, p.7). Verder gaf u aan dat u in Yaoundé pamfletten van de SCNC uitdeelde en dat u ongeveer maandelijks bijeen kwam met de leden van de SCNC. U kon echter niet zeggen wie u de pamfletten bezorgde en buiten 'Mado' kon u geen enkel lid van SCNC benoemen dat u ontmoette op de maandelijkse bijeenkomsten op de universiteitscampus (gehoor CGVS, p.14). Bovenstaande onwetendheden maken uw activisme voor de SCNC verder ongeloofwaardig.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

U verklaarde dat u op 30 augustus 2002 met uw eigen paspoort van Kameroen naar Frankrijk reisde en vandaar per trein naar België ging, waar u op 30 augustus 2002 aankwam en op 14 april 2009 - bijna 7 jaar later - een asielaanvraag indiende (gehoor CGVS, p.10-11). Dat u zolang wachtte met asiel aan te vragen, wijdt u aan het verkeerde advies van uw advocaat, het feit dat u de wet en uw recht niet kende en het feit dat de persoon bij wie u woonde ook niet wist wat u moest doen (gehoor CGVS, p.11). Bovenstaande redenen vormen geen afdoende verklaring om u niet te informeren over de formaliteiten om bescherming aan te vragen, te meer daar u reeds in 2004 én 2006 in contact kwam met de asielinstanties toen u tweemaal een aanvraag tot regularisatie indiende (zie vragenlijst van het CGVS).

Dat u hebt nagelaten om internationale bescherming te vragen doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Bovendien reisde u met uw eigen paspoort én werd u niet tegengehouden door de Kameroense grenspolitie toen u het land verliet (gehoor CGVS, p.10-11). Indien u daadwerkelijk vervolging door de Kameroense overheid vreesde, kan men verwachten dat u niet met uw eigen paspoort het land verlaat. Verder zou de Kameroense grenspolitie u logischerwijze niet zonder problemen het land laten verlaten met uw eigen paspoort, indien u daadwerkelijk gezocht werd.

Bovendien gaf u aan dat u uw paspoort hernieuwde [bij de Kameroense ambassade te Brussel op 12 november 2008], omdat het vervallen was (gehoor CGVS, p.16). Het feit dat u bij deze vertegenwoordiging van de Kameroense autoriteiten een verlenging van uw Kameroens paspoort aanvroeg én verkreeg, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoord. Bovendien leverde de Kameroense ambassade te Brussel u dit document af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd.

Deze vaststellingen getuigen evenmin van een gegronde vrees voor vervolging.

Bovendien – en niet in het minst – blijkt na nazicht van uw dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u bij de Belgische ambassade te Yaoundé – Kameroen op 15 oktober 2003, 25 maart 2004 én 29 juli 2004 een aanvraag voor een studentervisum indiende (zie administratief dossier). Uit de documenten die in het kader van de aanvragen van deze visa werden voorgelegd blijkt dat u nóg een paspoort op uw naam en geboortedatum hebt [No 03/SE/719597, dd. 17 april 2003] én dat er eveneens een tweede Kameroense identiteitskaart [dd. 19 februari 2003] hebt die uw naam en geboortedatum dragen (zie administratief dossier). Uit de passage van de brief van het CERIS-instituut in België aan de Belgische ambassade in Yaounde (dd. 31 oktober 2003), met name "(...) Je vous prie de trouver ci-joint deux certificats d'inscription délivrés pour MM. John Alobwede et (...) qui ont introduit une demande de visa d'études auprès de vos services. (...) Ces deux étudiants (...) seront intégrés dans le cours dès qu'il leur sera possible d'arriver en Belgique (...)" (eigen cursivering), alsook uit het in Yaoundé ondertekende visumaanvraagformulier dd. 3 oktober 2003 op uw naam, waarin staat dat u student was aan de 'Faculty of Arts, Letters and Social Sciences' aan de universiteit van Yaounde (rubrieken 19 en 20) en dat uw bestemming België was (rubriek 21) waar u op 18 oktober 2003 wilde aankomen (rubriek 30) blijkt dat u in elk geval na augustus 2002 bent teruggekeerd naar Kameroen, zijnde het land dat u – althans volgens uw beweringen – in 2002 was ontvlucht uit 'vrees voor vervolging'. Dit ondermijnt des te meer de waarachtigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Kameroense identiteitskaart toont uw identiteit aan, welke niet in twijfel wordt getrokken. Het door u neergelegde paspoort (No 02/PS/637804) mét visum werd reeds besproken en wijzigt voorgaande vaststellingen niet. De door u voorgelegde lidkaart van de SCNC, werd reeds besproken en wijzigt voorgaande vaststellingen niet. De door u neergelegde brief van uw advocaat (M.J.N.) dd. 13/3/2009 spreekt over uw activisme voor SCNC en de vervolging die u onderging, maar deze kan bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd worden daar u uw advocaat betaalt om uw belangen te behartigen. De door u neergelegde arrestatiebevelen dd. 5/6/2002, 2/7/2003, 20/2/2008 en 15/1/2009

kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. De door u voorgelegde krantenartikels uit 'The Detective' (dd. 23-31 maart 2009), 'The Independent Newspaper' (dd. 24 april 2009) en 'The Horizon' (dd. 31 december 2008) spreken weliswaar over problemen die u zou hebben gekend als lid van de SCNC, maar wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat het in Kameroen mogelijk is om journalisten en uitgevers te betalen om een artikel – bijvoorbeeld hoe men werd mishandeld door de politie – te publiceren in hun krant, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit ervan (zie landeninfo). De door u neergelegde foto's tonen volgens u respectievelijk de begrafenis van uw collega (M.), u met uw vrienden die iets drinken op 'National Celebration Day' en waarbij u over SCNC sprak en foto's van slachtoffers van de gendarmerie die onder de leden van SCNC circuleren en die op internet te vinden zijn. Uit de foto's kan echter niet afgeleid worden hoe (M.) om het leven kwam en dat u daadwerkelijk over SCNC sprak, laat staan hiervoor vervolgd werd. De foto's van slachtoffers van de gendarmerie tonen uw persoonlijke problemen niet aan. De brief van uw vader Ngome Peter aan (B.T.E.) dd. 10 oktober 2007 spreekt erover dat uw vader ervoor zal zorgen dat u gearresteerd zal worden, maar om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. De e-mail van uw broer Eric Ngome (dd. 8/4/2009), de brief van uw zus (R.N.) en de brief van uw broer (D.) spreken over de woede van uw vader ten opzichte van u, maar een brief van uw broers of zus kan echter bezwaarlijk als een objectieve bron worden beschouwd omwille van de nauwe familiale band. De e-mails van (B.T.E.) (dd. 24 maart 2009) en (I.) (dd. 9 april 2009) en de brief van (B.T.E.) (dd. 25 maart 2009) melden dat u in de kranten verscheen, dat u nog steeds gezocht wordt en dat uw vader nog steeds veel macht heeft in Kameroen. Niet alleen vertonen deze brieven een gesolliciteerd karakter, bovendien dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen om enige bewijskracht te hebben, wat in casu echter niet het geval is.

Het door u neergelegde medisch attest van dokter (R.-C.) (dd. 9 april 2008) maakt melding van littekens die u naar eigen zeggen opliep door messteken en foltering met een elektrische kabel, maar de arts kan onmogelijk een uitspraak doen over de precieze oorzaak en de omstandigheden waarin u de littekens opliep, daar hij enkel bevoegd is om medische klachten te beschrijven en het medisch attest is verder dan ook niet relevant voor uw asielaanvraag. De door u voorgelegde rechtzetting bij de verklaringen die uw bij de DVZ aflegde, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. De door u neergelegde artikelen van internet betreffen de situatie van enkele leden van de SCNC, maar tonen uw persoonlijke problemen niet aan en zijn verder niet relevant voor uw asielaanvraag. Het door u neergelegde voorbeeld van een pamflet van de SCNC wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen, vermits om enige bewijskracht te hebben, de door u voorgelegde stukken dienen te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de motiveringsverplichting en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker werpt op dat zijn afkomst niet betwist wordt en verwijst naar de door hem neergelegde identiteitsdocumenten.

Uit de bij het verzoekschrift gevoegde internetinformatie (zie stuk 2 van de inventaris van het verzoekschrift) zou duidelijk blijken dat SCNC-leden gearresteerd worden zonder gegronde reden en tijdens hun detentie zwaar mishandeld worden, zowel in 2002 als vandaag. Sommige overleden zelfs aan de verwondingen die ze tijdens hun detentie opliepen of dienden chirurgische ingrepen te ondergaan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt volgens verzoeker ook dat Chief Ayamba wel degelijk 'the chairman' is van de SCNC, zoals hij verklaarde tijdens zijn gehoor. Verzoeker meent dan ook dat hij zich blootstelde aan foltering, onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2 b.

In een tweede middel wordt de schending van artikel 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) aangevoerd.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing afgestempeld "met de stempel "Van Den Bulck Dirk, Commissaris-generaal" voorzien van een geschreven teken dat verdacht veel lijkt op de paraf van de

adjunct-commissaris mevrouw Eva Vissers, een teken dat ons zelfs niet de mogelijkheid verschaft om na te gaan dat dit de handtekening zou moeten zijn van wie dan ook". Verzoeker meent dan ook dat de bestreden beslissing niet wettig genomen is.

2.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848; RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker weerlegt niet in concreto de motivering in de bestreden beslissing aangaande zijn handelwijze, die de geloofwaardigheid van zijn aangevoerde vrees voor vervolging op ernstige wijze ondermijnt. Het betreft in casu de vaststellingen dat (i) verzoeker op 30 augustus 2002 in België aankwam en slechts op 14 april 2009, hetzij meer dan zes jaar later, zijn asielaanvraag indiende (ii) hij met zijn eigen paspoort en zonder enig probleem Kameroen in 2002 verliet (iii) hij op 12 november 2008 zijn vervallen paspoort bij de Kameroense ambassade te Brussel zonder probleem hernieuwde (iv) hij op 15 oktober 2003, 25 maart 2004 en 29 juli 2004 een aanvraag indiende voor een studentenvisum bij de Belgische ambassade te Yaoundé (Kameroen) en dit met ander paspoort op zijn naam, waaruit bovendien blijkt dat hij na zijn beweerde vlucht in augustus 2002 terugkeerde naar Kameroen. Deze handelingen zijn geenszins te verzoenen met de aangevoerde vrees voor vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten.

Verzoeker weerlegt evenmin in concreto de vaststellingen inzake de door hem bijgebrachte stukken, waardoor dit onderdeel van de motivering, dat steun vindt in het administratief dossier en pertinent is, vaststaand is en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Verweerder antwoordt tevens terecht dat een verwijzing naar informatie van internet (zie stuk 2 van de inventaris van het verzoekschrift) niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke aangezien de neergelegde artikelen de situatie van enkele leden van de SCNC betreffen, maar geenszins verzoekers persoonlijke problemen aantonen.

De Raad stelt samen met verweerder vast dat verzoeker met de bijgevoegde informatie wil aantonen dat Chief Ayamba wel degelijk 'the chairman' is van de SCNC, zoals hij verklaarde tijdens zijn gehoor. Verzoeker slaagt er met dergelijke informatie echter niet in de vaststelling te weerleggen dat zijn verklaring dat Chief Ayamba Eta de chairman van SCNC was toen hij in 1998 toetrad (gehoor CGVS, p.7) en zijn lidkaart van de SCNC tekende (gehoor CGVS, p.6-7), strijdig is met de informatie in het administratief dossier. Toen verzoeker gevraagd werd om de prominente figuren (chairman, secretary, treasury) van de SCNC op nationaal niveau en op het niveau van de Southern Zone te geven ten tijde van het aangaan van zijn lidmaatschap in 1998, verklaarde hij dat de prominente leden van 1998 nu nog steeds dezelfde plaats bekleden en dat dit de originele SCNC is (gehoor CGVS, p.7). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er tussen april 1997 en juli 1998 onenigheid bestond of Henry Fossung dan wel Esoka Ndoki Mukete chairman van de SCNC was en dat men in juli 1998 voor Esoka Ndoki Mukete koos als chairman van de SCNC.

Verweerder dient te worden gevolgd waar hij aanvoert dat de bestreden beslissing op gefundeerde wijze uiteenzet dat verzoeker zijn lidmaatschap van evenals zijn betrokkenheid bij de SCNC niet aannemelijk heeft gemaakt.

De opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen, aangezien verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de bestreden beslissing gesteund is op alle gegevens uit het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

De bestreden beslissing staat geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel niet nuttig kan worden aangevoerd.

Het eerste middel is ongegrond.

2.1.3. Verzoekers bewering inzake de handtekening op de bestreden beslissing mist elke grondslag. Indien verzoeker meent dat de handtekening niet deze is van de Commissaris-generaal doch van een ander persoon, dient hij dienaangaande klacht neer te leggen bij de bevoegde autoriteiten.

Het tweede middel is ongegrond.

2.1.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.1 Verzoeker stelt dat het buiten discussie staat dat hij zich blootstelt aan foltering, onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/4 §2,b van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker beroept zich voor de toepassing van artikel 48/4 §2, b van de Vreemdelingenwet op dezelfde feiten als deze ten grondslag van zijn asielaanvraag. Uit het hoger vermeldde blijkt dat verzoekers relaas elke geloofwaardigheid ontbeert; tevens heeft hij zich zonder enig probleem onder de bescherming geplaatst van de Kameroense vertegenwoordiging in België bij het hernieuwen van zijn paspoort.

De subsidiaire beschermingsstatus dient aan verzoeker te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER

W. MULS